

lem maa jo ikke glemme, at det vel er overordentlig fortræffeligt, at der bliver Enighed mellem Regeringen og Folketinget, men vi ere ogsaa med, Folketinget maa ogsaa blive enigt med os. Derfor er der ikke Tale om, at noget som helst er ødelagt. Naar den daværende Regering havde tiltraadt Forslaget i den Affattelse, det havde i Folketinget, var det selvfølgelig under den Forudsætning, at Landstinget ogsaa var enigt deri, eller i hvert Tilfælde, at Forhandlingen maatte optages, saa at vi alle tre kunde blive enige. Det er Forfatningen, at vi skulle søge at naa denne Enighed, og det kunne vi meget vel, naar vi blot vise tilstrækkelig Imødekommen fra alle Sider. Jeg skal blot bemærke, at det er fuldstændig urigtigt og ubeføjet, naar det ærede Medlem i den Forbindelse, hvori han gjorde det, anførte, at jeg havde sagt at der var Grænser for vor Imødekommen. Ja, naturligvis er der Grænser, der er altid Grænser, det forstaar sig. Men han sagde det paa en saadan Maade, som om det skulde betyde, at det, der foreligger fra Flertallets Side, viser Grænsen. Det vil jeg værgе mig imod. Det er ikke Mening. Vi kunne Punkt for Punkt tage Sagen op. Naar vi komme til en virkelig loyal Forhandling fra begge Sider, skal det vise sig, at der ikke er Tale om, at det vil blive fra vor Side, at Hindringerne for Toldlovens Gennemførelse skulle møde.

Finansministeren (Herring): I forrige Samling fremsatte jeg i dette høje Ting Forslag om en Revision af Toldloven i den Skikkelse, hvori det var vedtaget af Folketinget. Der er fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) blevet udtalt, at dette Forslag ikke i egentlig Forstand var Folketingets Forslag, man maatte huske paa, at det var blevet til ved et Kompromis mellem Folketinget og Regeringen, at der forelaa en Overenskomst i saa Henseende. Disse Udtalelser har jeg set tidligere. Jeg vil gerne have Lov til her dog at gøre nogle Bemærkninger derimod, ikke fordi disse Bemærkninger, tagne i og for sig, ere urigtige, men fordi de saa overordentlig let kunne misforstaas. Det, der foreligger fra Folketinget, er et Forslag — der ganske vist er blevet til ved Forhandling mellem Regeringen og Folketing — gid det var saa vel, at det gjaldt alle Forslag, der kom der nede fra — men man maa vel huske paa, at der under Sagens Behandling i Folketinget af den daværende Finansminister er gjort Indsigelse mod en Række

Poster, taget Forbehold med Hensyn til andre Poster og endelig i Almindelighed reserveret Landstingets Stilling med Hensyn til Forslaget. Dette sidste maa ikke glemmes. Men for Resten skal det indrømmes, at der har været et overordentlig heldigt Samarbejde mellem Ministeriet og Folketingets Udvalg, og at man derigennem har naaet at fremme Sagen.

Min Stilling til Lovforslaget er given ved mine Udtalelser tidligere. Jeg har anmodet det høje Ting om at tage Folketingets Vedtagelse som Grundlag for Sagens videre Behandling, og søge ikke at gøre Forandringer deri uden tilstrækkelig Grund. Dermed tror jeg ogsaa, jeg har gjort alt, hvad jeg kunde gøre for at faa Sagen fremmet paa det Grundlag, der saaledes forelaa. I forrige Samling kom vi ikke videre, end at der her i dette Ting af Udvalget blev afgivet en Betænkning under 23de Marts. Jeg erkender, at denne Betænkning ikke svarede til, hvad jeg havde ventet eller ønsket, den gik imod, hvad jeg havde haabet, og mod, hvad jeg havde anmodet Tinget om, nemlig en Behandling paa Grundlag af det foreliggende Forslag. Men saaledes som Sagen nu er gaaet, idet denne Betænkning er kommen, maa man se paa, hvad der nu foreligger, i Belysning af den foregaaende Betænkning. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der nu er opnaaet, erklærede den ærede Ordfører, da han første Gang havde Ordet, at Udvalgets Flertal havde strakt sig meget vidt i sin Imødekommen over for Folketinget, og det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds mente derimod, at der var intet at paaskønne. Jeg tror, at her som saa ofte ligger Sandheden i Midten. Jeg tror, der er sket en væsentlig Indrømmelse fra Udvalgets Flertals Side, fordi det har taget en mere imødekommende Stilling i det hele over for den eventuelle Forhandling. I saa Henseende glæder det mig, at det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) og den ærede Ordfører have givet os udtrykkeligt Tilsagn om, at man ikke vilde blive staaende ved det, der nu foreligger, men gaa videre i sin Forhandlingsvillighed over for det andet Ting, naar Sagen kom derved. Her ere vi paa et Forhandlingsstandpunkt. Jeg erkender, Forhandlingerne ere ikke komne videre vidt frem endnu, men det er forstaaeligt for mig i hvert Fald, at denne Sag maa faa sin egentlige Forhandling i sidste Termin, det er der, Hovedslaget kommer til at staa for at opnaa Enighed. Men jeg gentager, at jeg er glad ved, at man fra Udvalgets Side baade paa de enkelte Poster